

РЕШЕНИЕ

№ 1055

гр. София, 21.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 25.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **6788** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 83ж, ал. 2 от Закона за акцизите и данъчните складове /ЗАДС/.

Образувано е по жалба на „Х. Г. Ч. Б.В.“, дружество с ограничена отговорност, вписано в Търговския регистър на Х. с № 60683945, със седалище и адрес на управление: Г. М. 2970, 1081 LA А., Н., представлявано от адвокат Ц. К. срещу мълчалив отказ на директора на ТД Югозападна /понастоящем ТД Митница С./ за издаване на решение за определяне на акциз по чл. 83ж, ал. 1 от ЗАДС по повод подадено уведомление по чл. 76в, ал. 4 от ЗАДС с вх. № П9г-648/05.03.2021/32-75327. С жалбата се иска отмяна на мълчаливия отказ и връщане на преписката на митническия орган, на когото да бъде указано да издаде решение за определяне на акциз по уведомление с вх. № П9г-648/05.03.2021/32-75327 на основание чл. 83ж, ал. 1 от ЗАДС.

В съдебно заседание жалбоподателят – [фирма] – редовно призван, не изпраща представител за участие в производството по делото. Постъпила е молба на 24.01.2022 г. от процесуалния представител на дружеството – адв. К., с която не възразява да бъде даден ход на делото в нейно отсъствие, не възразява да се приемат доказателствата, няма доказателствени искания, изразява становище по същество на спора и претендира направените разноски от жалбоподателя в размер на 50 лв., представляващи платена държавна такса.

Ответникът – директор на Териториална дирекция /ТД/ Митница С. – редовно

призован, се представлява от юрк. К. С., с пълномощно по делото. Процесуалният представител на ответника оспорва жалбата и моли последната да бъде оставена без уважение, а мълчаливият отказ – да бъде потвърден по съображенията в решението на директора на Агенция „Митници“.

СГП – редовно призована, не изпраща представител за участие в производството.

Административен съд – София – град, III отделение, 46-ти състав след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност намира за установено следното от фактическа страна:

„Х. Г. С. Ч. Б.В.“ е нидерландско дружество, регистрирано за ДДС цели в България с ДДС номер BG3076205883, служебен идентификационен номер при НАП: [ЕГН] и служебен ЕИК:[ЕИК], като регистрацията по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ е извършена, тъй като дружеството осъществява търговия на собствени стоки на територията на Република България, като част от тези стоки са акцизни по смисъла на ЗАДС.

Дружеството жалбоподател като получател на акцизни стоки е подало уведомление с вх. № П9г-648/05.03.2021/32-75327, с което е уведомило ТД Югозападна /понастоящем ТД Митница С./, че предстои да получи акцизни стоки на територията на България. Стоките се получават от жалбоподателя на територията на Република България в склад, находящ се в [населено място], [община], област С.. Складът е стопанисван от [фирма] и е нает от „Х. Г. С. Ч. Б.В.“, като са представени пред ТД Югозападна /понастоящем ТД Митница С./ договорите, доказващи този факт. Приложено е и СМР, от което е видно, че стоките са собственост на „Х. Г. С. Ч. Б.В.“. След извършване на документален контрол в ТД Югозападна /понастоящем ТД Митница С./ е изпратено писмо с рег. № 32-80368/10.03.2021 г. до пълномощника на дружеството, с което му е указано на основание чл. 30, ал. 2 от АПК да предостави в тридневен срок от получаването на писмото информация за юридическото лице получател на акцизната стока на територията на Република България, в т.ч.: наименование; ЕИК в ТРРЮЛНЦ на Агенцията по вписванията; седалище и адрес на управление; лица, които го представляват; проформа-фактури, анализни сертификати, поръчки, удостоверяващи вида и количеството на смазочните препарати съгласно чл. 26л, ал. 2 от ППЗАДС. Писмото е получено на 12.03.2021 г.

Жалбоподателят е представил отговор с писмо с вх. № 32-88714/17.03.2021 г., с което са представени писмени доказателства – копия на анализни сертификати, стокови разписки и фактура за движение на стоката, както и пълномощно към Р. Н. и извлечение за актуално състояние на холандското дружество.

На основание чл. 83ж, ал. 1 от ЗАДС директорът на компетентната териториална дирекция се произнася по определянето на размера на акциза, който трябва да бъде внесен, с решение в сроковете по чл. 76в, ал. 6 от ЗАДС – в 7-дневен срок от постъпване на уведомлението, съответно в 7-дневен срок от отстраняване на нередовностите в него.

По преписката не са налице данни за прекратяване на образуваното административно производство пред директора на ТД Югозападна /понастоящем ТД Митница С. нито за изрично произнасяне от последния по подаденото и цитирано по-горе уведомление.

В тази връзка жалбоподателят е приел, че е налице мълчалив отказ, който е обжалвал с жалба с рег. № 32-133776/26.04.2021 г. пред директора на Агенция „Митници“. Последният се е произнесъл с Решение № Р-242/17.06.2021 г./32-192552, с което е

отхвърлил жалбата като неоснователна. Основният довод в посоченото решение, поради който е прието, че обжалваният мълчалив отказ е законосъобразен и правилен, е, че за да се получават на територията на страната акцизни стоки, освободени за потребление в друга държава членка, следва да се спазват нормативните изисквания, регламентирани в чл. 76в, ал. 5, т. 1 от ЗАДС и в Приложение № 1 към чл. 56и от ППЗАДС, за изпълнение на които е необходимо „Х. Г. С. Ч. Б.В.“ да има регистриран в Република България клон на чуждестранно лице по реда на българското законодателство или получател да бъде лице, което да има регистрация по ЗТРРЮЛНЦ, което според митническият орган в конкретния случай не е налице.

При така установените факти съдът намира от правна страна следното:

Жалбата, по която е образувано настоящото производство, е подадена в срока по чл. 149, ал. 2 и ал. 3 от АПК, от легимитирано лице по смисъла на чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт /ИАА/ по чл. 83ж, ал. 1 и ал. 2 вр. чл. 76в, ал. 6 от ЗАДС, поради което съдът намира същата за допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като извършва преценка дали същият е издаден от компетентен орган, в установената от закона форма, при спазване на процесуалните и материалноправните разпоредби, дали е съобразен с целта на закона.

Съгласно разпоредбата на чл. 83ж, ал. 1 от ЗАДС компетентен да издаде решение за определянето на размера на акциза, който трябва да бъде внесен, е директорът на компетентната териториална дирекция – в случая директора на ТД Югозападна /понастоящем ТД Митница С./. Съгласно чл. 76в, ал. 6 от ЗАДС в 7-дневен срок от постъпване на уведомлението по ал. 4, т. 1, съответно в 7-дневен срок от отстраняване на непълнотите в него, директорът на компетентната териториална дирекция определя дължимия акциз и уведомява лицето за неговия размер. В този смисъл непроизнасянето в срок се счита за мълчалив отказ. В конкретния случай мълчаливият отказ е бил обжалван от жалбоподателя по реда на чл. 81 и сл. от АПК пред директора на Агенция „Митници“. Последният се е произнесъл с решение, с което е отхвърлил жалбата като неоснователна. На основание чл. 98, ал. 2, изр. 2 вр. чл. 145, ал. 2, т. 1 от АПК на обжалване подлежи първоначалният ИАА – в случая мълчаливият отказ на директора на ТД Югозападна /понастоящем ТД Митница С./.

Спорът между страните в настоящото производство е дали жалбоподателят следва да има регистриран в Република България клон на чуждестранно лице по реда на българското законодателство или получател следва да бъде лице, което да има регистрация по ЗТРРЮЛНЦ, което според митническият орган в конкретния случай не е налице.

На основание чл. 97, ал. 1, изр. 2 от АПК когато органът отхвърли жалбата, мотивите за това решение се смятат за част от мотивите на административния акт. В тази връзка според цитираното по-горе решение на директора на Агенция „Митници“, за да се получават на територията на страната акцизни стоки, освободени за потребление в друга държава членка, следва да се спазват нормативните изисквания, регламентирани в чл. 76в, ал. 5, т. 1 от ЗАДС и в Приложение № 1 към чл. 56и от ППЗАДС, за изпълнение на които е необходимо „Х. Г. С. Ч. Б.В.“ да има регистриран в Република България клон на чуждестранно лице по реда на българското законодателство или получател да бъде лице, което да има регистрация по ЗТРРЮЛНЦ, което според

митническият орган в конкретния случай не е налице.

Съдът счита, че се касае за спор по правото, а не по фактите. В тази връзка посочените от митническият орган разпоредби не следва да се тълкуват ограничително. Уведомителният режим по чл. 76в от ЗАДС не попада в лимитативно изброените случаи, при които се изисква търговците по смисъла на законодателството на друга държава членка на Европейския съюз (каквото е и „Х. Г. С. Ч. Б.В.“) да регистрират свой клон на територията на България, за да може да осъществяват дейност в рамките на България. Случаите, при които се изисква търговците по смисъла на законодателството на друга държава членка на Европейския съюз да регистрират свой клон на територията на България, за да може да осъществяват дейност в територията на България, са изчерпателно изброени в ЗАДС. И по-конкретно това са хипотезите, когато дружеството действа като: освободен от акциз краен потребител (чл. 24а, ал. 9); лицензиран складодържател (чл. 47, ал. 2); специализиран малък обект за дестилиране и обект за винопроизводство на малки винопроизводители (чл. 57, ал. 11 вр. чл. 56, ал. 1); извършва търговия с кокс или въглища (чл. 57а, ал. 10 вр. ал. 1); регистриран изпращач (чл. 58в, ал. 2).

Изискването жалбоподателят да регистрира свой клон на територията на Република България само с цел да получава акцизни стоки и да подава необходимите уведомления в тази връзка не намира опора в ЗАДС. Такова изрично изискване в разпоредбите, касаещи движението на акцизни стоки, освободени за потребление на територията на друга държава членка, част от които е и задължението по чл. 76в, не е законово предвидено. Процедурата по чл. 76в от ЗАДС представлява уведомителен режим по своята правна природа, а изискването към лица, учредени в друга държава членка, да учредят клон, за да може да търгуват на територията на България, касае регистрационните режими, посочени по-горе.

Аргументи за направеното стеснително тълкуване не се откриват и в Директива 2008/118/ЕО на Съвета от 16 декември 2008 година относно общия режим на облагане с акциз. При уведомителния режим по чл. 76в от ЗАДС става въпрос за свободно движение на акцизни стоки в рамките на Общността и не е въведено изискване търговците по смисъла на законодателството на друга държава членка на Европейския съюз да регистрират свой клон на територията на България, за да може да осъществяват дейност в рамките на България. Облекчеността на този режим се потвърждава и от систематическото тълкуване на процедурата по чл. 76в от ЗАДС, която е отделена в специална Глава четвърта „а“ „Движение на акцизни стоки, освободени за потребление на територията на Съюза“.

Мотивите на директора на Агенция „Митници“ /които, както вече беше посочено, на основание чл. 97, ал. 1, изр. 2 от АПК се смятат за част от мотивите на първоначалния административния акт/ се основават на буквалното тълкуване на текста на чл. 76в, ал. 5, т. 1 от ЗАДС, според която писменото уведомление по ал. 4, т. 1 съдържа име/наименование, адрес, единен идентификационен код на лицето по ал. 4. Действително законодателят е посочил ЕИК като изискване лицето да може да бъде идентифицирано в Република България. В случая обаче чуждестранното лице „Х. Г. С. Ч. Б.В.“ разполага с достатъчно идентифициращи го в Република България белези – като ДДС номер: BG3076205883, служебен идентификационен номер при НАП: [ЕГН] и служебен ЕИК:[ЕИК] изписани на стр. 1 в самото решение на директора на Агенция „Митници“ /л.14/. Няма пречка според съда тези номера за идентификация по данъчното законодателство да бъдат използвани и за целите на облагането с акциз,

като споменатите в жалбата оплаквания от страна на администрацията, че деловодната система на Агенция „Митници“ не позволява въвеждането на 10- цифрен код, са правно ирелевантни.

С оглед изхода на делото съдът намира за основателно искането на жалбоподателя ответникът да бъде осъден да му заплати сумата от 50 лева, представляваща направени съдебни разноски по делото.

Водим от горното, съдът:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчаливия отказ на директора на ТД Югозападна /понастоящем ТД Митница С./ за издаване на решение за определяне на акциз по чл. 83ж, ал. 1 от ЗАДС по повод подадено уведомление по чл. 76в, ал. 4 от ЗАДС с вх. № П9г-648/05.03.2021/32-75327.

ИЗПРАЩА преписката на директора на ТД Митница С. за ново произнасяне във връзка с уведомление по чл. 76в, ал. 4 от ЗАДС с вх. № П9г-648/05.03.2021/32-75327 на „Х. Г. Ч. Б.В.“, дружество с ограничена отговорност, вписано в Търговския регистър на Х. с № 60683945, със седалище и адрес на управление: Г. М. 2970, 1081 LA А., Н. при спазване на дадените в мотивите на решението задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „Х. Г. Ч. Б.В.“, дружество с ограничена отговорност, вписано в Търговския регистър на Х. с № 60683945, със седалище и адрес на управление: Г. М. 2970, 1081 LA А., Н. сумата от 50 /петдесет/ лева, представляваща направени съдебни разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България с касационна жалба в 14- дневен срок от получаване на съобщението до страните за неговото постановяване.

Препис от съдебния акт да се връчи на страните в процеса на основание чл. 138 от АПК.

СЪДИЯ: